

IT-04-81-T
D11- 1/18548 TER
02 June 2009

11/18548 TER

AJ

IT-95-5/18-PT

11/18572 ter

D11- 1 / 18572 ter

Pvk

02 JUNE 2009

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-04-81-T

Datum: 26. maj 2009.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM I

U sastavu: sudija Bakone Justice Moloto, predsedavajući
sudija Pedro David
sudija Michèle Picard

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 26. maja 2009.

TUŽILAC

Protiv

MOMČILA PERIŠIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU RADOVANA KARADŽIĆA ZA PRISTUP
POVERLJIVOM MATERIJALU U PREDMETU PERIŠIĆ**

Tužilaštvo

g. Mark Harmon
g. Daniel Saxon

Obrana

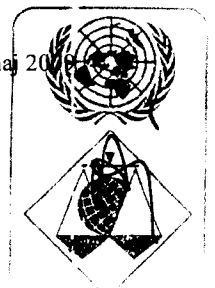
g. Novak Lukić
g. Gregor Guy-Smith

Podnosilac zahteva

Radovan Karadžić, koji postupa *pro se*

Predmet br. IT-04-81-T

26. maj 2009.

PRETRESNO VEĆE I (dalje u tekstu: Pretresno veće) Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rešava po "Zahtevu Radovana Karadžića za pristup poverljivom materijalu u predmetu *Perišić*" od 9. aprila 2009. godine, zavedenom 14. aprila 2009. godine (dalje u tekstu: Zahtev), i ovim donosi svoju Odluku po njemu.

I. ARGUMENTACIJA

A. Podnosilac zahteva

1. U Zahtevu, podnetom u skladu s pravilom 75(G)(i) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik), dr Radovan Karadžić (dalje u tekstu: podnosilac zahteva) traži obelodanjivanje poverljivog materijala iz predmeta *Tužilac protiv Momčila Perišića* (dalje u tekstu: predmet *Perišić*). Podnosilac zahteva traži da mu se "tokom trajanja pretresnog postupka" odobri pristup (i) svim poverljivim transkriptima svedočenja sa zatvorenih i delimično zatvorenih sednica; (ii) svim transkriptima pretresa sa zatvorenih sednica; (iii) svim poverljivim dokaznim predmetima; i (iv) svim poverljivim *inter partes* podnescima i zahtevima, uključujući sve poverljive odluke Pretresnog veća.¹

2. Podnosilac zahteva objašnjava da su ova dva predmeta "izuzetno isprepletana" i da postoji "uzajamna veza između činjeničnih osnova navoda kojima se on [Karadžić] tereti i kojima se tereti g. Perišić".² Podnosilac zahteva takođe tvrdi da između ta dva predmeta postoji znatno teritorijalno i vremensko preklapanje, naročito u vezi sa zločinima za koje se navodi da su se odigrali u Srebrenici i Sarajevu.³

3. Podnosilac zahteva dalje tvrdi da su traženi materijal i informacije od ključnog značaja za efikasnu istragu i pripremu njegove teze, jer se direktno odnose na navode o

¹ Zahtev, par. 1.

² Zahtev, par. 6.

³ Zahtev, par. 7-8.

Prevod

učešću u udruženom zločinačkom poduhvatu kojima se on tereti. On takođe očekuje da će verovatno biti znatnog preklapanja svedoka koji će svedočiti u oba predmeta.⁴

4. Podnosilac zahteva napominje da je Pretresno veće koje treba da postupa u ovom predmetu već zaključilo da je preklapanje između predmeta *Karadžić* i predmeta *Perišić* dovoljno da opravdava obelodanjivanje materijala iz njegovog predmeta Perišićevoj odbrani.⁵

5. Pored toga, podnosilac zahteva tvrdi da njegov Zahtev treba odobriti na osnovu načela jednakosti sredstava strana u postupku, kako on ne bi bio u nepovoljnom položaju u odnosu na svog oponenta.⁶ On uverava Pretresno veće da će se pridržavati važećih naloga vezanih za zaštitu svedoka.⁷

B. Tužilaštvo

6. Dana 28. aprila 2009. godine tužilaštvo je podnelo "Odgovor tužilaštva na Zahtev Radovana Karadžića za pristup svem poverljivom materijalu" (dalje u tekstu: Odgovor) u kojem se ne protivi Zahtevu podnosioca u meri u kojoj se on odnosi na transkripte svedočenja sa zatvorenih sednica i poverljive dokazne predmete, to jest materijal naveden u kategorijama (i) i (iii) gore u tekstu.⁸ Međutim, ono navodi da takav pristup treba ograničiti na materijal vezan za događaje koji su se odigrali u Sarajevu i Srebrenici, pošto se Perišić takođe tereti za zločine za koje se navodi da su počinjeni u Hrvatskoj, dok je optužnica protiv Karadžića teritorijalno ograničena na Bosnu i Hercegovinu.⁹

7. Pored toga, tužilaštvo se protivi tome da se podnosiocu zahteva odobri "neograničen pristup" poverljivom materijalu koji nije dokazni, to jest materijalu navedenom u kategorijama (ii) i (iv) gore u tekstu, naime, transkriptima poverljivih pretresa, poverljivim *inter partes* podnescima i zahtevima; i svim poverljivim odlukama

⁴ Zahtev, par. 10.

⁵ Zahtev, par. 12.

⁶ Zahtev, par. 6 i 11.

⁷ Zahtev, par. 5.

⁸ Odgovor, par. 2.

⁹ Odgovor, par. 7-8.

Prevod

Pretnog veća.¹⁰ Ono navodi da osim kad je reč o dokaznom materijalu, ovako uopšten Zahtev podnosioca predstavlja traženje naslepo, kao i da on nije pokazao nikakav osnov za pristup materijalu koji nije dokazni i ne može mu biti od pomoći kad je reč o pravnorelevantnim činjeničnim pitanjima u njegovom sopstvenom predmetu.¹¹

8. Tužilaštvo se takođe protivi tome da se podnosiocu zahteva odobri pristup materijalu na osnovu pravila 70, za koji je neophodno pribaviti saglasnost davaoca; međutim, ono će tražiti saglasnost davaoca na osnovu pravila 70 kako bi podnosilac zahteva dobio takav pristup.¹²

9. Pored toga, tužilaštvo se protivi tome da se podnosiocu zahteva odobri pristup bilo kojim informacijama vezanim za zaštićene svedoke u predmetu *Perišić* koji bi mogli biti pozvani u predmetu protiv podnosioca zahteva i za koje bi moglo biti opravdano odrediti odgođeno obelodanjivanje.¹³

10. Tužilaštvo takođe iznosi argument u vezi s *ex parte* materijalom. Ono potvrđuje da podnosilac u Zahtevu nije konkretno naveo *ex parte* materijal, ali tvrdi da, pošto u paragrafu 1(d) Zahteva nije konkretno navedeno da se izraz “sve poverljive odluke Pretnog veća” odnosi na one koje su “*inter partes*”, ta formulacija bi se mogla protumačiti kao da podnosilac zahteva takođe traži pristup *ex parte* odlukama.¹⁴ Na osnovu svoje analize Zahteva, tužilaštvo se protivi tome da se podnosiocu zahteva odobri pristup *ex parte* materijalu.¹⁵

II. MERODAVNO PRAVO

11. Na Međunarodnom sudu je prihvaćeno načelo da “strana u postupku uvijek ima pravo da zatraži materijal iz bilo kog izvora, uključujući materijal iz drugih predmeta na Međunarodnom sudu, koji bi joj pomogao u pripremanju teze ako je identifikovana ili

¹⁰ Odgovor, par. 5.

¹¹ Odgovor, par. 3.

¹² Odgovor, par. 9.

¹³ Zahtev, par. 9.

¹⁴ odgovor, par. 10.

¹⁵ Odgovor, par. 10.

Prevod

opisana opšta priroda materijala i ako je dokazana legitimna forenzička svrha za taj pristup”.¹⁶

12. Uslov identifikovanja nije posebno složen i zahtevi za pristup “svim povjerljivim materijalima” prihvaćeni su kao dovoljno konkretni da bi zadovoljili ovaj kriterijum.¹⁷

13. Što se tiče uslova legitimne forenzičke svrhe, Žalbeno veće je bilo mišljenja da “pristup povjerljivim materijalima iz nekog drugog predmeta može odobriti svaki put kad se vijeće uvjeri da takvi dokazi mogu bitno pomoći u izvođenju dokaza te strane”.¹⁸ Žalbeno veće je takođe bilo mišljenja da je “dovoljno [...] da postoji vjerovatnoća da bi pristup zatraženom materijalu suštinski pomogao moliocu u izvođenju dokaza ili da makar postoje dobri izgledi da bi mu pomogao”.¹⁹ Pored toga, “relevantnost materijala koji je neka strana zatražila može se utvrditi dokazivanjem nekusa između predmeta molioca i predmeta iz kojih su materijali zatraženi, odnosno ako predmeti proizlaze iz događaja za koje se tvrdi da su se dogodili na istom geografskom području i u isto vrijeme”.²⁰

14. S tim u vezi, Pretresno veće primećuje da su u praksi Međunarodnog suda razrađeni konkretni kriterijumi koji se moraju zadovoljiti kad se traži pristup *ex parte* poverljivom materijalu. Žalbeno veće je istaklo da “*ex parte* materijal, budući da je višeg stepena povjerljivosti, po svojoj prirodi sadrži informacije koje nisu objelodanjene *inter partes*

¹⁶ *Tužilac protiv Milana Martića*, predmet br. IT-95-11-A, Odluka po zahtevu Jovice Stanišića za pristup poverljivom svedočenju i dokaznim predmetima u predmetu *Martić*, na osnovu pravila 75(G)(i), 22. februar 2008. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Martić*), par. 9; Odluka po zahtevu Momčila Perišića za pristup poverljivom materijalu u predmetu *Dragomir Milošević*, 27. april 2009. godine, par. 4, gde se upućuje na Odluku predmetu *Martić*. Vidi i *Tužilac protiv Momčila Krajišnika*, predmet br. IT-00-39-A, Odluka po zahtjevu Miće Stanišića za pristup svim povjerljivim materijalima u predmetu *Krajišnik*, 21. februar 2007. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Krajišnik*), str. 4.

¹⁷ *Tužilac protiv Radoslava Brđanina*, predmet br. IT-99-36-A, Odluka po zahtjevu Miće Stanišića za pristup svim povjerljivim materijalima iz predmeta *Brđanin*, 24. januar 2007. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Brđanin*), par. 11, kao što se upućuje u predmetu *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, Odluka po zahtjevu Momčila Perišića za pristup povjerljivim materijalima u predmetu protiv Radovana Karadžića, 14. oktobar 2008. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Karadžić*), par. 18, s daljim referencama. Vidi i *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, predmet br. IT-98-29/1-A, Odluka po zahtjevu Radovana Karadžića da se dozvoli pristup povjerljivom materijalu iz predmeta *Dragomir Milošević*, 19. maj 2009. godine, par. 9.

¹⁸ Odluka u predmetu *Martić*, par. 9.

¹⁹ *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića i Dragana Jokića*, predmet br. IT-02-60-A, Odluka po zahtjevu Momčila Perišića za pristup povjerljivom materijalu u predmetu *Blagojević i Jokić*, 18. januar 2006. godine. Vidi i Odluku u predmetu *Krajišnik*, str. 4, s daljim referencama.

²⁰ Odluka u predmetu *Martić*, par. 9, s daljim referencama.

Prevod

zbog bezbjednosnih interesa neke države, drugih javnih interesa ili privatnih interesa neke osobe ili institucije” i da “shodno tome, strana u čije je ime odobren *ex parte* status uživa zaštićeni stepen pouzdanja da *ex parte* materijal neće biti objelodanjen”.²¹ Iz toga sledi da podnosilac zahteva mora da zadovolji viši kriterijum dokazivanja legitimne forenzičke svrhe koja opravdava takvo obelodanjivanje.²²

15. Goreopisana opšta pravila su dalje određena uslovima iz pravila 70 Pravilnika. Prema praksi, “materijal koji je u skladu s pravilom 70 dostavljen [...] ne može biti objelodanjen optuženom u nekom drugom predmetu bez prethodnog pristanka davaoca informacija”.²³ Ovo ograničenje važi za sav materijal koji je u nekom predmetu dostavljen u skladu s pravilom 70, bilo tužilaštvu bilo odbrani, i ne zavisi od toga da li je taj materijal korišćen kao dokaz u nekom ranijem predmetu.²⁴

16. Relevantni deo pravila 75(F) Pravilnika predviđa sledeće:

Kad su u nekom postupku pred Međunarodnim sudom (dalje u tekstu: prvi postupak) za neku žrtvu ili svedoka određene zaštitne mere, te zaštitne mere:

- (i) ostaju na snazi, *mutatis mutandis*, u svakom drugom postupku pred Međunarodnim sudom (dalje u tekstu: drugi postupak) ili u nekoj drugoj jurisdikciji dok god ne budu ukinute, izmenjene ili pojačane u skladu s procedurom predviđenom ovim pravilom.

...

17. Pravilo 75(G) Pravilnika predviđa sledeće:

Strana u drugom postupku koja želi da se zaštitne mere određene u prvom postupku ponište, izmene ili pojačaju mora se obratiti:

- (i) veću koje rešava u prvom postupku, bez obzira na njegov sastav; ili
- (ii) ako u prvom postupku više ne rešava nijedno veće, onda veću koje rešava u drugom postupku.

III. DISKUSIJA

²¹ Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 5.

²² Vidi Odluku u predmetu *Brđanin*, par. 14. Vidi i Odluku u predmetu *Karadžić*, par. 12.

²³ Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 5, gde se citira *Tužilac protiv Tihomira Blaškića*, predmet br. IT-95-14-R, Odluka po Zahtjevu odbrane Rasima Delića za pristup svim povjerljivim materijalima u predmetu *Blaškić*, 1. juni 2006. godine, str. 8; Odluka u predmetu *Martić*, par. 12.

²⁴ Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 6.

Prevod

18. Pretresno veće se slaže s podnosiocem zahteva da postoji tesna povezanost između data dva predmeta kad je reč o zločinima za koje se navodi da su počinjeni u Srebrenici i Sarajevu. Međutim, Pretresno veće smatra da podnosilac zahteva nije pokazao teritorijalno preklapanje između njegovog predmeta i predmeta *Perišić* u meri u kojoj se taj drugi predmet odnosi na događaje u Hrvatskoj. Shodno tome, Pretresno veće zaključuje da je podnosilac zahteva pokazao legitimnu forenzičku svrhu na osnovu koje se može odobriti pristup goreopisanim kategorijama (i) i (iii), naime poverljivim transkriptima svedočenja i dokaznim predmetima, u meri u kojoj se oni odnose na Srebrenicu i Sarajevo.

19. Što se tiče kategorija (ii) i (iv), Pretresno veće smatra da će podnosilac Zahtev moći bolje da razume i upotrebi poverljive dokazne predmete i transkripte svedočenja u predmetu *Perišić* ukoliko bude imao pristup podnescima, zahtevima, odlukama i transkriptima pretresa vezanim za taj materijal. Pretresno veće podseća da merodavni kriterijum za pristup svim poverljivim materijalima iziskuje samo da postoje “dobri izgledi” da će predmetni materijal suštinski doprineti tezi podnosioca zahteva i da on ne iziskuje da podnosilac “koji traži pristup *inter partes* poverljivom materijalu u drugim predmetima [...] navede konkretan razlog zbog kojeg postoji vjerovatnoća da će baš svaki od tih materijala bio od koristi”.²⁵

20. Pretresno veće podseća da načelo jednakosti sredstava strana u postupku govori u prilog tome da se podnosiocu zahteva pruži prilika da shvati postupak i dokaze i oceni njihovu relevantnost za sopstvenu tezu, i time stavi u sličan položaj kao tužilaštvo, koje ima pristup svim *inter partes* podnescima.²⁶ Shodno tome, kad se podnosiocu zahteva odobri pristup poverljivom materijalu iz nekog drugog predmeta pred Međunarodnim sudom, više se ne može ometati njegov pristup podnescima, zahtevima, odlukama i transkriptima pretresa koji eventualno imaju veze s tim poverljivim materijalom. Usled toga, Pretresno veće odobrava zahtev podnosioca za pristupi transkriptima svih pretresa sa zatvorenih sednica i svim poverljivim *inter partes* podnescima i zahtevima, kao i svim

²⁵ *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića i Dragana Jokića*, predmet br. IT-02-60-A, Odluka po zahtjevu Radivoja Miletića za pristup poverljivim informacijama, 9. septembar 2005. godine, str. 4 (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Miletić*).

²⁶ Odluka u predmetu *Miletić*, par. 4. *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića i Dragana Jokića*, predmet br. IT-02-60-A, Odluka po zahtjevima za pristup poverljivom materijalu, 16. novembar 2005. godine, par. 11.

Prevod

poverljivim odlukama Pretresnog veća.²⁷ Međutim, ono napominje da će, u skladu s praksom Međunarodnog suda,²⁸ tužilaštvo i Perišić imati priliku da Pretresnom veću podnesu zahtev za neobelodanjivanje izvesnog konkretno navedenog materijala ili za određivanje dodatnih zaštitnih mera ili redakcija, ukoliko to budu smatrali neophodnim.

21. U vezi s *ex parte* poverljivim materijalom, Pretresno veće podseća da praksa Međunarodnog suda iziskuje da strana u postupku koja traži pristup takvom materijalu mora da zadovolji stroži kriterijum. Pretresno veće primećuje da podnosilac zahteva nije izneo nikakve argumente koji pokazuju da s ovim u vezi postoji legitimna forenzička svrha. Usled toga, podnosiocjev zahtev za pristup *ex parte* poverljivom materijalu u predmetu *Perišić* mora se odbaciti.

22. Naposljetku, Pretresno veće smatra da nijedan *inter partes* poverljivi materijal koji je tužilaštvu ili odbrani u predmetu *Perišić* dostavljen na osnovu pravila 70 ne sme biti obelodanjen podnosiocu zahteva bez saglasnosti davaoca tog materijala. Usled toga, tužilaštvo i odbrana iz predmeta *Perišić* obratiće se davaocima tog materijala kako bi pribavili njihovu saglasnost.

23. U svetlu gorenavedenog i u skladu s uslovima navedenim dalje u tekstu, Pretresno veće odobrava zahtev podnosioca za pristup svem *inter partes* poverljivom materijalu u predmetu *Perišić* vezanom za zločine za koje se navodi da su počinjeni u Srebrenici i Sarajevu, uključujući sve transkripte svedočenja na delimično zatvorenim sednicama, sve transkripte pretresa sa zatvorenih sednica, sve poverljive dokazne predmete, sve *inter partes* poverljive podneske i zahteve, uključujući sve poverljive odluke Pretresnog veća.

IV. USLOVI PRISTUPA

24. Pretresno veće podseća na zahtev tužilaštva da mu se omogući da optuženom ne obelodani materijal koji se eventualno odnosi na zaštićene svedoke u predmetu *Perišić* koji bi mogli biti pozvani u predmetu *Karadžić*, a za koje bi bilo opravdano odgođeno

²⁷ Zahtev, par. 1.

²⁸ Odluka po zahtevu Momčila Perišića za pristup poverljivom materijalu u predmetu *Dragomir Milošević*, 27. april 2009. godine, par. 15, 19. *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića i Dragana Jokića*, predmet br. IT-02-60-A. Odluka po zahtjevima za pristup povjerljivom materijalu, 16. novembar 2005. godine, par. 16, 19(c).

Prevod

obelodanjivanje,²⁹ “u skladu s rokovima određenim u nalogima koje eventualno izda Pretresno veće u predmetu *Karadžić*”.³⁰ Ono tvrdi da će, ukoliko naknadno odluči da u predmetu *Karadžić* ne pozove jednog ili više zaštićenih svedoka iz predmeta *Perišić*, o tome obavestiti Sekretarijat.³¹

25. Pretresno veće je sklonu pristupu koji je predložilo tužilaštvo. Imajući na umu naloge za odgođeno obelodanjivanje u skladu s pravilom 69, koji eventualno budu izdati u predmetu *Karadžić*, kao i sve nerešene ili buduće podneske na osnovu tog pravila, Pretresno veće odobrava tužilaštvu da ne obelodani relevantni materijal sve dok Pretresno veće koje postupa u predmetu *Karadžić* ne donese odluku po tom pitanju.

V. DISPOZITIV

26. Iz navedenih razloga i na osnovu pravila 54, 70 i 75 Pravilnika, Pretresno veće

ODOBRAVA Zahtev kad je reč o svem *inter partes* poverljivom materijalu iz predmeta *Tužilac protiv Momčila Perišića*, predmet br. IT-04-81-T, osim materijala koji se odnosi na zločine za koje se navodi da su počinjeni u Zagrebu, uz primenu uslova navedenih dole u tekstu;

ODBIJA Zahtev po svim ostalim pitanjima;

NALAŽE tužilaštvu i odbrani da u kontinuitetu za potrebe Sekretarijata identifikuju sledeći *inter partes* poverljivi materijal iz predmeta *Tužilac protiv Momčila Perišića*, predmet br. IT-04-81-T, radi obelodanjivanja podnosiocu zahteva:

- (i) sve poverljive transkripte zatvorenih i delimično zatvorenih sednica koji ne podležu pravilu 70;
- (ii) sve poverljive dokazne predmete koji ne podležu pravilu 70;
- (iii) sve poverljive podneske i zahteve (uključujući sve poverljive odluke Pretresnog veća) koji ne podležu pravilu 70;

²⁹ Odgovor, str. 7, par. (a) i (b).

³⁰ Odgovor, str. 7, par. (a) i (b).

³¹ Odgovor, str. 7, par. (a) i (b).

Prevod

NALAŽE tužilaštvu i odbrani da bez odlaganja utvrde koji od traženog materijala podleže odredbama pravila 70 i da odmah potom kontaktiraju davaoce tog materijala i od njih traže saglasnost za njihovo obelodanjivanje podnosiocu zahteva i, ako dobiju takvu saglasnost, da o njoj redovno obaveštavaju Sekretarijat;

TRAŽI od Sekretarijata da ne obelodanjuje nijedan materijal koji podleže pravilu 70 sve dok tužilaštvo i odbrana ne obaveste Sekretarijat da je pribavljena saglasnost za obelodanjivanje, čak i kad je reč o davaocima materijala koji su dali saglasnost za korišćenje relevantnog materijala u nekom ranijem predmetu. Ukoliko se ne može pribaviti saglasnost davaoca nekog od materijala koji podleže pravilu 70, taj materijal neće biti obelodanjen;

TRAŽI od Sekretarijata da podnosiocu zahteva obelodani sledeće:

- (i) poverljiv, *inter partes* materijal i materijal koji ne podleže pravilu 70 nakon što tužilaštvo i odbrana identifikuju taj materijal u skladu s ovom Odlukom; i
- (ii) materijal na osnovu pravila 70, nakon što tužilaštvo i odbrana identifikuju takav materijal i obaveste Sekretarijat o saglasnosti davaoca na osnovu pravila 70, u skladu s ovom Odlukom;

NALAŽE da se podnosiocu zahteva ne sme obelodaniti nijedan poverljivi i *ex parte* materijal iz predmeta *Tužilac protiv Momčila Perišića*, predmet br. IT-04-81-T.

NALAŽE da podnosilac zahteva, njegovi pomoćnici koje je imenovao Sekretarijat, koji zasad uključuju jednog istražitelja i dva koordinatora predmeta, ne smeju obelodanjivati javnosti, kao ni nekoj trećoj strani, nijedan poverljivi ili nejavni materijal iz predmeta *Perišić* koji im je obelodanjen, uključujući prebivalište svedoka, izjave ili transkripte, osim u ograničenoj meri u kojoj je takvo obelodanjivanje pripadnicima javnosti direktno i konkretno neophodno za pripremu i izvođenje dokaza podnosioca zahteva. Ako, gde to direktno i konkretno bude potrebno, javnosti bude obelodanjen neki poverljivi i nejavni materijal, svako lice kojem on bude obelodanjen biće obavešteno da mu je zabranjeno da kopira, reprodukuje ili objavljuje poverljive ili nejavne informacije ili da ih obelodanjuje bilo kom licu, kao i da taj materijal mora da vrati podnosiocu zahteva čim mu on više ne

Prevod

bude potreban za pripremu izvođenja dokaza podnosioca zahteva. Za potrebe ove Odluke, pojam "javnost" podrazumeva i obuhvata sva lica, vlade, organizacije, pravna lica, klijente, udruženja i grupe, osim sudija Međunarodnog suda, službenika Sekretarijata, tužioca i njegovih predstavnika, podnosioca zahteva i njegovih pomoćnika koje je imenovao Sekretarijat. Pojam "javnost", između ostalog, takođe obuhvata članove tima odbrane podnosioca zahteva koje nije imenovao Sekretarijat, porodicu, prijatelje i saradnike podnosioca zahteva, optužene i timove odbrane u drugim predmetima ili postupcima na Međunarodnom sudu, sredstva javnog informisanja i novinare;

NALAŽE da ništa u ovoj Odluci ne utiče na obaveze tužilaštva u vezi s obelodanjivanjem iz pravila 66 i 68; i

POTVRĐUJE da, na osnovu pravila 75(F)(i), sve zaštitne mere koje su naložene u vezi s nekim svedokom u predmetu *Perišić* ostaju na snazi u predmetu protiv podnosioca zahteva, osim u meri u kojoj su izmenjene u skladu s ovom Odlukom.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnim smatra verzija na engleskom.

/potpis na originalu/

sudija Bakone Justice Moloto,
predsedavajući

Dana 26. maja 2009.

U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]

